

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Merénylet a sajtószabadság ellen.

Pécs, 1896. július 30-án.

(*) Soha sem mutatták ki annyira a foguk fehérét kormányon levő férfiaink, hogy t. i. az ő fő-fő feladatuk Magyarországnak — habár lassan, de biztosan — a k. k. Monarchiába való teljes beolvasztása. Ezért volt aztán, hogy a 48-iki vívmányokat valamennyit körülteremtették sárga-fekete zsinórokkal, úgy hogy manap nincs már ezekből teljes épségben semmi, csupán a sajtószabadság. Most már erre is rákerült a sor, mert tudják nagyon jól Bécsben is, a hol az ugynevezett mindenkor magyar kormányoknak kiadják az ordrot, hogy a sajtószabadság a közszabadságok legnagyobb kincse; mert ha el is vész minden szabadság, ezzel az egygyel visszaszerezhetjük valamennyit.

Többször tervezték az ugynevezett „Tisza-korszak“-ban a sajtószabadság megszorítását, de maga a reakció is mindig visszaborzadt, mielőtt szennyes kezével a közszabadság eme szent oltárához nyult volna. A közönséges szabottelvést azonban elbizakodottá teszik eddigi „sikerei“ és a reakciónak leghitványabb portékáit becsempészhetni vélik pártjuknak szabadelvű firmája alatt.

Igen, mert a bécsi törekvéseknek utjában áll a magyar sajtószabadság és a bécsi hatalomnak magyarországi helytar-

tósága fölhasználja szabadelvű firmáját a magyar függetlenség védő bástyája ellen.

Nemrégiben hozta nyilvánosságra a közönséges kormány a maga törvénytervezetét, mely kiterjeszti ugyan az esküdt-széki bíraskodást a nem sajtó utján elkövetett közbűntettek némely eseteire is, de a magán becsületsértési, vagy rágalmazási panaszokat a járásbírókhoz utasítja.

Ne merjed tehát jövőben te ellenzéki ujságíró bírálni az országgyűlést, a delegációkat, ne merjed védelmezni a polgárt a hatósági visszaélések ellen, mert ha az illető hatalmon lévő megsértetteknek úgy tetszik, hát azt állítja, hogy magán becsülete van sértve a támadásod által és a kir. járásbírósnál bizonyításnak helye nem lévén, a bíró ragaszkodni köteles a törvény holt betűjéhez, téged irgalom, kegyelem nélkül elítél.

Pedig hát különös helyzetünknel fogva, még sajtószabadságunk mellett sem valami rózsás ám az állapota mi nálunk az ujságíróknak, a kinek hivatása keserves munkával jár, fáradhatatlan óserejét igényli a fizikai és intellektuális szervezetnek, önfeláldozásig menő odaadást követel s ennyi szellemi és anyagi robot-munkáért szők marokkal szegényes napszámot kap.

Mint hajdan az országjáró lantos, úgy ma az ujságíró édes testvére a sors-haragnak. Nappallá kell tennie az éjszakát

s a kelő nap ismét új munkára szólítja. Minden perc egy-egy eseménynek anyja s minden eseménynek az ujságíró a történetírója és kritikusja. A pihenést nem ismerő világ őt sem engedi pihenni.

A modern kor a nyilvánosságot uralja s a nyilvánosságnak az ujságíró a rab-szolgája. Fáradt agygyal, kimerült lélekkel, elcsigázott testtel, ha nyugodni térne, új kötelességek parancsszava új munkára szoritja őt. Az ujságíró az az ember, akit a mások kíváncsisága gyötör. Neki sem örülni, sem bánkódni, sem lelkesülni, sem rettegni nem szabad. Az ő kezében a nyilvánosság tükre van, a mely megmutatja a szépet és a rútát, a hatalmast és a kicsinyest, azt, ami felmagasztal, és azt is, ami lesújt. Könyörtelen szemének meg kell látnia mindent s könyörtelen kezének le kell mindent írnia.

Mert csupán egyedül a nyilvánosság tudja megvédelmezni a szabadságot. A nyilvánosság bénítja meg a zsarnok karjait s inti óvatosságra és elszántságra azokat, a kiket az elnyomatás prédaul kiszemelt. A nyilvánosság zabolazza a hatalmasok gögjét és szenvedélyét és benne van a nyomorultak végső bizodalma. A nyilvánosság tehát a legnagyobb hatalom a világon, a nyilvánosság pedig egy a sajtószabadsággal, a melyért vivotott az emberiség minden forradalma.

Magyarországon az emberek ugys

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A gukker.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Szunyogh Miklós penzionált megyei hivatalnok csak neje hosszas unszolására határozta el magát, hogy megnézi a kiállítást. Szunyoghné ezt avval indokolta, hogy evvel tartozik a Szunyogh-családnak, de meg a községnek is, melynek a Szunyogh-család képezte a vezető elemét. Szunyoghné argumentációjának első részét egyszerűen nem értjük, lévén a család összes számbavehető tagjai Szunyogh és Szunyoghnén kívül egy a felső megyékben gazdálkodó Szunyogh rokonuk, aki csak annyiban tartotta fen a kontaktust a bedeceri Szunyogh családdal, hogy evenkint egy bödöny lipóival tisztelte meg dunántuli rokonait. De ne bolygassuk Szunyoghné észjárásának tulajdonképeni indokát, mert Szunyoghnének nem ez az első eljárása, mely valósággal frappirozta a községbeliek ítélőképességét.

Az argumentáció másik fele, hogy a község érdekében történjék Szunyogh uram felrándulása a kiállításra, már komolyabb megfontolás alá tartozik. Szunyoghné ugyanis éles intrikákra hajló eszével belátta, hogy hatalmas fegyvert ad Szunyogh uram kezébe

arra nézve, hogy a községben a helyzet magálatán maradjon, ha a községbeliek közül ő pillantja meg legelőször a csodásnak mondott kiállítást. A diadai érzetében már előre is csodálatos fényben ragyognak Szunyoghné szemei, mikor arra gondolt, hogy Szunyogh uram ajkai fogják elsőnek hirdetni a Budapesten látottakat.

De bármiként is álljon a dolog, Szunyogh uramra nézve ki lett adva az ordre, hogy meg kell néznie a kiállítást, még a fi nanciákra való hivatkozás sem mentette meg Szunyogh uramat az expediciótól. A hónap vége felé lévén, az apró pénz bizony már elfogyott. De Szunyoghné nem azért Szunyoghné, hogy ezen a csekélységen ne tudna segíteni. Szunyogh uramnak a jövő hónapról szóló és 37 frt 20 kr. értékű penzió nyugtája oda vándorolt a falu jószívű bankárja fiókjába, ki a legnagyobb szíveséggel adott érte 30 frtot. Előzékenysége határtalan volt, mert még arra is vállalkozott, hogy 1-én ő maga kocsikázik be a szomszéd községbe és beváltja majd a 7 frt 20 kr. fejében az adóhivatalban az esedékes nyugtát.

No dehát a főcél el volt érve és Szunyogh uram vigan zónázott fel a következő napon Budapestre. Szunyoghné két tanácsot adott az urának. Először Ós Budavára és Konstantinápoly küszöbét át ne merje lépni, másodsor ő neki ajándékot ne hozzon. Az első pontra nézve nem látta be Szunyogh uram,

hogy mért ne nézhetné meg Ós-Budavárát, meg Konstantinápoly nevesetességeit, mikor az legfeljebb a fiatalokra nézve lehet vesélyes, kik a politikai viszonyokban előállt változások következtében nekikülve könnyen belekóthetnek holmiféle török szűltuba. Az astán már mellékes, hogy az a török hazafi férfi vagy nő névre hallgat-e. Erre nézve tehát Szunyogh uramnak saját külön véleménye volt, melytől — de csak ugy magában — nem tágitott.

Az ajándékra nézve helyeselte neje nézetét. Mert azon emberek közé tartozott, kik nem valami nagy ügyességet fejtenek ki az ajándéktárgy megválasztásában, vagy oly ropant árt fizetnek érte, mi nejét rendszerint jobban lepte meg, mint ha semmit sem hozott. Nem is szeretett venni s bensejében csak dicserzte nejét, hogy ez alól is felmentette. A többi közt megtörtént az is, hogy Szunyogh uram meg akarván lepni nejét, egy iskátulyafélét vett, melyből egy rugónyomásra ijesztő vén banya dugta ki boszorkányfejét. Szunyoghné célzást sejtve, egyszer és mindenkorra kikérte magának az efajta meglepetéseket.

Hogy mi mindent látott Szunyogh uram a kiállításon és egyebütt, azt itt nem részletezhetjük. A ki azonban érdeklődik Szunyogh uram kiállítási s egyéb kalandjai iránt, az szerezzze be a „Berzencei Napló“ idevonatkozó számait, melyben Szunyogh neje segít-

szeretik lenézni a nyilvánosságot és gunyolni a nyilvánosság munkásait, a hírlapírókat. A kit az ujság megdicsér, az panasz nélkül tűri a magasztalást, de jaj a szegény fejének, midőn hivatása teljesítésében ideges felebarátjába ütközik. A nyomorult skribler mit üti az orrát minden dologba! Mi köze hozzá? Akárhová lép az ember, mindenütt beléjük botlik ezekbe a ténytanyalókba!

A mágnás, a gentry, a papság gyűlöli, a polgár megveti, a birka-ösztrönü tömeg pedig lenézi a sajtó emberét. A rendőrség pedig, talán mindenhol — görömbösködik velök. Hisz csak ujságíró a jámbor. Keserves munkáját mindenki souverain fölényvel bírálja, buzgóságát toladósnak, lelkiismeretességét alkalmatlankodósnak mondják.

Pedig ha az ország ujságírói valamely szép nap reggelén kijelentenék, hogy ezentul kevesebb kinlódással járó s jobban fizetett pályára lépnek, két hét múlva ravatalt emelhetne a nemzet meghalt szabadságának. A társadalmi rendet szabadon bolygathatná a felforgatás, az egyéni jogokban kedve szerint kotorászhatna és pusztíthatna a hatalom, a tüke félelem nélkül ülhetné a lelketlenség orgiáit, a női erényt büntetlenül környékezhetné a kerítő csáb s minden erény oltalom nélkül ki volna szolgáltatva a bűn zsarnokságának.

Azt akarják elérni a reakció szeke- rért tologató magyar kormányférfiak, és ha törvény lesz abból a javaslatból, egy szép napon megérjük, hogy a magyar szabadelvűség oda fejlődött, hogy nem lesz a népnek hol panaszkodnia sem. Hja, Edward királynak is előbb a welszi bárdokat kellett kiirtania, hogy ne keseregessenek az elkobzott szabadság miatt, hogy ne biztassák, ne tüzeljék és ezzel fel ne fegyverezzék a népet a zsarnokok elűzésére.

ségével élénk színekkel ir tárcafolytatásokat budapesti élményeiről.

Elégedünk meg avval, hogy Szunyogh uram „mindent“ látott.

— Urambátyám tehát mindent látott? — kérdeztem egy napon.

— Bismarck mindent.

— De hát mégis?

— Láttam a kiállításai falut.

Az is valami, gondoltam.

— De hát a faluban?

— A szegedi paprikaárusítást. Tudja őcsém, tette hozzá, olyan faju szegedi menyecske árulta ott a paprikát, hogy öt esztendőre valót hoztam haza. De meg is érdemli a pártolást. Azt kérdeztem tőle, hogy van-e ura? Van bizony, csak hogy azt otthon hagy- tam, mert itt bizony utamba lenne. Tudja őcsém, nagyon tetszett ez a beszéd, csak hogy a feleségemnek nem mondom ám meg.

Ebből aztán megtudtam, hogy Szunyogh uram csakugyan mindent látott . . .

Szunyogh uram a lánchíd körül ödögve épen azon gondolkodott, hogy jó lesz már hasafelé is tekintgetni, mikor valaki megszólította:

— Gukkert tessék venni, a legjobb fajtaból, egészen új.

— Elmész innét, — mordult rá Szunyogh uram és folytatta utját.

De a másik sem engedett.

Robbanás a városházán.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1896. július hó 31.

A tegnapi katasztrófa színhelye ma már ismét a rendes, mozgalmas életet mutatta. A piacon folyt a vásárlás; persze sokan nem voltak ott, vásárosok és vevők egyformán, kik tegnap az iszonyu szerencsétlenség perceiben a piacot alkották: mert hiszen többen közülük megsebesülve fektésznek még most is, igen sokakat pedig a rémület és félelem tartott vissza ma is a piactól.

Maga a felrobbant Köszl féle kereskedés be van zárva. Belül semmi since már; csak a kormos, megrongált falak ötéltlenek. A bolt vasajtói mind összeégtek; a fal a bolt körül csupa füst és a kereskedő cim- táblája kormosan, összeégve függ az ajtók felett.

Tegnap este, a délutáni nagy zápor után szintén állandóan megszállva tartotta a közönség a bolt előtti teret s miről folyt volna egész 10 óráig a beszéd másról, mint a nagy szerencsétlenségről.

A budapesti esti lapok már is nagy részletességgel tárgyalták a katasztrófát s többen, köztük a „Magyarország“, külön tudósítót küldtek ki, kik az esti gyorsvonattal érkeztek Pécsre s itt szerzett tapasztalatok és külön benyomások alapján irták meg lap- jaiknak a rémhírt.

Már délben mindenfelől érkeztek a sürgönyök s az ország távol vidékeiről Csongrádról és máshonnan is kérdezősködtek a szerencsétlenségről. Tegnap délután a birói szemle előtt az egész katasztrófa színhelyét többször le is fényképezték s így képes lap- jainkban is helyet fog majd találni a nagy katasztrófa különféle mozzanata. A rendőrség és katonaság csak este nyolc órakor tette szabaddá a kordonnal elzárt területet, mikor már a boltból kihordott s két nagy romhal- mast képező összeégett felszerelést elvitték a helyszínről. A gyászos kimeneteli katasztró- fának számos áldozata, amint irtuk, elmene- kült a színhelyről, nehogy a kórházba jussa- nak, melytől — elég botorul — sokan irtóznak. Így Csihalek kárpitos édes anyja is súlyos sebekkel borítva egymaga vánszorgott haza a szomorú helyről s most otthon ápolják. Többnek pedig szenvedett sérülése szintén súlyosabb, mint az első pillanatra látszott. A kis Borsy Gizella polgárista égési sebé-

— Elefántcsontból való, Nagyságos uram, csak 8 frt.

Nem feledkezett meg az asszony figyel- meztetéséről, de a nagyságos cím nagyon csiklandozta.

— Tessék megvizsgálni, kittűnő látószér. Csak a budai hegyekre tessék nézni.

Szunyogh uram a kezébe vette a guk- kert s a budai hegyeket vizsgálgatta. Kittűnő látószér volt.

De egyszerre újra csak eszébe jutott az asszony s idegesen odaadta a gukkert. Hogy lerázza a toladót, 3 frtot kint érté és indulni akart.

— Nem lehet kérem, méltóságos uram, egészen új és kittűnő látcső.

Szunyogh hajthatatlan maradt. Sarkon fordult és sebesen megindult.

Nyomában a másik.

— Öt forintért odaadom.

Szunyogh folytatta utját.

— Itt van hát, kérem a 3 forintot, — mondotta a másik Szunyogh elé kerülve, — becsületemre mondom, hogy két forintot ves- tek rajta.

Szunyogh ennyi nagylelkűség láttára elvesztette minden biztonságát s szó nélkül kifizette a 3 frtot.

Zsebre rakta a gukkert és mérlegelni kezdte az esélyeket. Neje parancsát átszegte, de a gukker jó és szép és ami a földög, az

is, mely lábán a bokánál csontig terjedt, komoly jellegűnek találta dr. Johanna s a gyógykezelésben, ugy mint az étkezésben is gondos ápolást ajánlott. A nagyobb, végzetes bajtól csakis a gyors orvosi segély mentette meg.

A mai nap eseményei.

A mai nap eseményei a hivatalos viz- gálatra, boncolásra és a kórházakban történ- tekre szorítkoznak.

Köszl János Wertheim-szekrénye, tel- jesen összeroncsolt állapotban, ott van a vá- rosháza udvarán s igen sokan nézték egész nap folyamán.

Vassary Gyula főkapitány hivatali helyiségét — melynek mennyezetén egy re- pedést okozott az óriási robbanás — ma át- alakították a szerencsétlenség helyén talált értéktárgyak, pénztárcák, pénzösszegek és egyéb dolgok raktárává s oda vitték be a kereskedésben talált s fel nem robbant, csak összekormosodott löport is. A főkapitány a szintén szerencsétlenül járt Oberhammer Antal rendőrfogalmazó hivatali szobáját fog- lalta el; annak eddigi lakosa ugy se egy- hamar megy be abba a szobába.

Köszl János aranysebőráját is meg- találták. Üvegje szétpattant, járása elállt s az óra összelapult és széle feketére perzsé- lődött. Abban a percben állhatott meg az óra, mikor a robbanás történt, ez a szeren- csétlenségnek a legpontosabb időjelzője: félkilenc után öt percet és egy másodpercet mutat.

A boncolás.

Ma reggel 9 órakor ment végbe a sze- rencsétlenség színhelyéről azonnal a temető halottasházába kiszállított Wlassits Marinak és Quering Józsefnek boncolása, a kik már kiterítve feküdtek a boncoló asztalon.

Quering öreg és magukkal jó tehetetlen szülei bejöttek Dárdáról és jelen akartak lenni a boncolásnál; azonban Göbel vizsgálóbíró rábeszélésére nem mentek ki a halottasházba sem; míg Wlassits Mari szülei, kossorukkal je- lentek meg a kedves halottjuknál; azonban ma- gát a boncolási aktust nem nésték végig.

A boncolást Schmidt Antal dr. és Jel- lasich István dr. törvényszéki orvos eszkö- zölték.

Legelőször a hullák személyazonosságát állapították meg, Wlassits Mari hulláját föliemerték Lasányi János és Kaszapovits György. Szegény kis leány ugy nésett ki,

asszony mindig is gukker után vágyakozott. Joggal remélte, hogy otthon minden nagyobb baj nélkül átesik a dolgon.

Az asszony látható örömmel fogadta a gukkert és vágyának nem tudva ellenállni, azonnal az ablakhoz rohant, hogy a gyönyörű kilátást élvezhesse.

Az asszony szeméihez illeszti a gukkert, forgatja előre, hátra s boszusan mondja:

— Homályos az üveg.

Gondosan letörölte a port, de most sem látott, azaz valamivel rosszabbul látott, mint szabad szemmel.

— Te Miklós, milyen gukker ez? — Kérdezte gunyosan.

Szunyogh uram rosszat sejtve hebegni kezdett:

— Kittűnő, egészen új, pompásan lehe- tett minden bokrot a budai hegyeken meg- látni, és remegve nyult a gukker után.

— Belenézett. Azonnal tisztában volt vele, hogy becsapták. Az a jó gukker, mit az a gézengúz a kezében forgatott, az csak csal- étek volt. Azalatt, hogy Szunyogh háttal el- fordult tőle, kicserélte egy másikkal, haszna- vehetetlenül, melyben közönséges ablaküveg volt.

Erről persze Szunyogh uram hallgatott tárcaközleményeiben . . .

Kirschaneck Ödön.

mintha a füstől került volna le, lábszárai, keze, karjai piros barnára füstölödtek, melőlől leszakadott a bőr és fossányokban lógott alá, feje, arca kormos és helylyel közel összepörkölve. Az egész test különben temérdek égési sebetől volt boritva.

Quering József személyazonosságát konstatálták Fata Zeigmond és lapunk kiküldött tudósítója, Ballier Sándor. Az életében a legsebbe gyermek rettenetesen eltorzultan feküdt a boncoló deszkán, majdnem tiszta korom valamennyi végtagja, szája feldudorodva, orra teljesen hiányzik, egy feketés véres folt jelzi csupán, melyből időnként felfelbugyog a gennyes vér. Temérdek égési hólyag borítja testét és úgy látszik, iszonyu kinok közt végezte el vele a halál rettenetes munkáját.

A vizsgálóbíró és Mutschenbacher jegyző fölveték a boncolási jegyzőkönyvet, melyet a következőkben reprodukálunk:

„A boncolt hulla 12 év körüli leánygymeké, a kinek a halálát fulladás okozta, a mely, mint a külvizsgálatban leirt II., III. és IV. foku égési nyomok tanúsítják, égő tárgyakból eredő füst behatása által okoztat. Az égés kiterjedt voltánál és fokánál fogva a halálnak néhány perc alatt be kellett állnia, de a testre kiható égési sebzések egymagukban is a halál bekövetkezését feltétlenül maguk után vonták volna.“

Ugyanez volt szóról szóra a Quering boncolásáról fölvetett jegyzőkönyvi vélemény.

Délután két órákor ment végbe az ujabbi két áldozatnak, Vári Annának és Basal Őrsének a boncolása a városi köz-kórház halottas kamarájában. A boncolást itt is Schmidt és Jellasich orvosok végezték, a vélemény itt is azonos az előbbiekével, csak hogy nem a füst, hanem az általános és súlyos természetű égési sebek okozták a beállott halált.

Az irgalmasok kórházának betegetei.

Az irgalmas rend kórházából ma a betegek egy részét elbocsájtották; többeket, köztük igen súlyosan sérülteket is, hozzátartozóik a vidéki községekbe haza vittek, hogy otthon ápolják őket, az édes otthonban, honnan egészségesen és boldogan jöttek el a ime betegen, iszonyu kinokat szenvedve kerülnek haza.

A kórházban ápolt súlyosan sérült betegek neve és sérülése a legujabb jelentés szerint a következő:

Horváth István, 11 éves tanuló: bal lábszára külső középső részén egy tátongó, 5 cm. hosszú és 1 cméter széles csak a lágy részeket átható folytonossági hiány. Gyógyul 8 nap alatt.

Foller Ferenc, 13 éves róm. kath., tanuló; a jobb alszár belső felületén, a felső harmadban 3 ctm. hosszú és 1 ctm. széles folytonossági hiány. Ezenkívül mindkét bokája körül több bőrhorzsolás. Gyógyul 5—6 nap alatt.

Gongl Pál, 13 éves, róm. kath., szabó tanonc. A koponya hátsó felületén a nyakszirt résznek megfelelőleg egy haránt irányu, a hajzatos fejbőrt átható, 7 ctm. hosszú folytonossági hiány. Gyógyul 7 nap alatt.

Légrádi János, 20 éves, róm. kath. nőtlen szolga. A jobboldali arcfelén a homlokcsont dudorától kezdődő és lefelé és alsó állkapocs közép részeig terjedő, egy tátongó 3 ctm. széles rés látható. Kutaszolásnál a homlokcsont sebesített részétől a szemüreg közepéig csontrepedés érezhető, melyen keresztül lehet hatolni az agyállományig. A jobb szemhéj a lebbenyen csügg. Ezen sebnyílást lefelé követve, a felső állkapocs törése konstatalható. Gyógyulása jó viszonyok mellett is, 5—6 hetet vesz igénybe.

Rohán István, 34 éves, nős, földműves. A jobb oldali szemüreg felett egy harántirányu szakadott, 2 ctm. széles, 4 ctm. hosszú, rendetlenül futó tátongó rés látható, me-

lyen át a koponyáurbe juthatni. A baloldali belső szemzug felett fel és kifelé haladó, 7 ctm. hosszú, csak a bőrt átható folytonossági hiány. A jobb kéz középujj hátfelületén bőrhorzsolás. Gyógyulás jó körülmények mellett, 4—5 hét alatt.

Horváth István, 21 éves, róm. kath., nőtlen, pástör. A nyak hátsó felületén a közép vonaltól kiinduló, a bal fülkagyló alsó részéig terjedő 9 ctm. hosszú és 2 ctm. széles, egy fél ctm. mély folytonossági hiány. A koponyaboltozaton elszórtan több kisebb karcolás. Gyógyul 8 nap alatt.

A városi köz-kórházban.

A városi köz-kórházban fekvő súlyosan sérült betegeknek tegnap hozott névsorához kiegészítőleg hozzuk ma a következőket:

Heer Lajos;
Szekeresné szül. Bence Anna;
Vakaró András, jobb arcan sérült meg. Gyógyul 8 nap alatt.

Sipos Máttyás, vágási és égési sebeket szenvedett. Gyógyul 2 hét alatt.

Bischof Teréz, fején és arcan sebesült meg. Gyógyul 8 nap alatt. Nyolc nap alatt gyógyulnak még:

Kocsis Julianna, kis vágási sebeket szenvedett az arcan;

Hajduné, szül. Ózdi Jálianna;
Budai Julianna és
Katonáné szül. Cirkos Anna.

Varga János; gyógyul 2 hét alatt.
Tamás Klári; jobb mellkasán szenvedett kis vágási sebeket. Gyógyul 4 nap alatt.

Milner Károly, 30 éves, komáromi születésű. Arca és talpa összeégett. Gyógyul 3 hét alatt.

Keibl Lujza; feje sérült meg; koponyacsontja betört, keze megbénult. Gyógyul 6 hét alatt.

Wagnerné szül. Reili Rozália, több sebet szenvedett a fején. Gyógyul 2 hét alatt.

Madár János, a megsérült Ludwigh Ferenc dr. városi tisztiorvos kocsisa. Fején égési sebeket szenvedett s olyan súlyosakat, hogy tegnap minden percben halálát várták. Az erős természetű ember azonban, úgy lehet, életben marad és rendes körülmények között 3 hét alatt meggyógyulhat.

A katasztrófa ujabbi halottja.

A katasztrófának ma ujabbi halottja van. Basal Erzsébet, gróf Schlippenbach tábornok 21 éves szobalánya, az ujabbi áldozat, kinek testén égési sebek voltak s ma ebéd után kiszendedett. A városi köz-kórházból kivitték a halottasházba, hol Vári Anna hullájával együtt felboncolták. Vári Anna 21 éves, Zangl alezredes szobaleánya, posesonyi születésű volt. Őt szolgálta ki a katasztrófa pillanatában Müller, Köszl egyik segéde s a leány egész teste összeégett s feltűnő szépségű arcát szinte eltorzította az azt ellepő égési seb.

Köszl János.

A felrobbant kereskedelem szerencsétlenül járt tulajdonosa szintén a köz-kórházban fekszik. Feje teljesen összeégett s két keze, két lába súlyosan megsérült. Ha szervezete elég erős lenne a szenvedés és iszonyu kinok kiállítására, az orvosi tudomány talán megmenthetné az életnek, de így is 4 hét kerül bele, míg tullessz minden imminens veszélyen.

Ma Köszl magához kérette Magenheim József belvárosi plébánost, és azt a szándékát nyilvánította, hogy visszatér a katolikus egyház kebelébe, melyből — mikor jelenlegi feleségével egybekelt — a lutheránus hitre tért át. A plébános azonban figyelmeztette a visszatérés súlyos magánjogi következményeire és azt ajánlotta neki, hogy beszélje meg közjegyzőileg a dolgot s intézkedjék feleségére való tekintettel, s ha ezután

is megmarad óhajta mellett, ekkor leasz fogatosítva a visszatérés ceremonijára.

Lapunk és a katasztrófa.

Előfizetőinktől e helyen kell elnézésért és bocsánatért esedszünk, hogy rendes időben nem kaphatták meg lapunkat.

Valóságos népáradat torlódtott össze már délután öt órákor kiadóhivatalunk előtt s míg a formákat a gépbe tették, addig is százán és százán jöttek lapért. Mikor astán lapkihordóink kiléptek az utcára, a várakozó néptömeg a szó szoros értelmében megrohanta őket s egy-két perc alatt százával kapkodták el tőlük a katasztrófa leírását tartalmazó friss lapokat.

Háromszor négyszer jöttek vissza a lapkihordók ujabbi és ujabbi ásás és ásás példányért, mert utközben mind elfogyott a náluk levő mennyiség; a trafikokban és papirkereskedésekben pedig egész ostrom alatt álltak a bejáratok s egész este folyt a népvándorlás friss „Figyelő“-ért.

Gyorssajtóink egymásután ontották ki magukból a lappéldányok ezreit s dacára, hogy négyszer példányt külön nyomattunk tegnap este, ma reggel ismét utána kellett nyomatnunk, mert még mindig kevés volt a nagy mennyiség.

Ez mutatja legjobban, mily isgatottságra hozta a katasztrófa városunkat s mily érdeklődéssel és részvétellel volt mindenki az iszonyu szerencsétlenség áldozatai iránt.

A szakértő bizottság a még tegnap késbesített kérdőpontokra a pontos és egyértelmű feleleteket megadandó, ma délután 3 órákor kezdte meg a tanácskozását a városház második emeletén Zavaros Péter I. tanácsos hivatali szobájában. Lapunk zártakor az eredmény még ismeretlen; így tehát a végleges megállapodást csak lapunk holnap számában közölhetjük.

Mialatt a szakértők a II. emeleten tanácskoztak a szerencsétlenséget okozó körülményekről, az alatt az I. emeleten, a főkapitány hivatalos szobájában két szakértő könyvvezető, Reeh György alkaptányal együtt leltárt vett föl az égő ülsétkből kimentett temérdek kötelezvényről és váltókról a melyek nagy összeget képviselnek, valamint a takaréktári betétekről és a kölcsönös segélyző egyleti könyvecekéről. Hasonlóképpen megszámlálták a napi pénztárban talált apró pénzt és bankjegyeket, melyek alaposan át voltak nedvesedve. Ez a munka is megtart estig.

Hirek.

Pécs, 1896. július 31.

A bölcsődal.

Szép volt Adél a harkányi bálban, elragadó s általánosán kitűntetett.

Ajkainak bibora mögül kelet gyöngyei kacérkodtak elő, s villámló nagy szemeknek szép hátterét képezte a dúz szénfekete haj, mely egy gyönyörű, mosolygó arcot körített.

A terem illatos, légkörében a csillgó fény és ingerló zene kéjes mámorral tölték el az ifju nő keblét s egész odaadással csüg-gött az élvezeten, mit e báli éj látssott nyujtani.

Különös alkotása a női sziv.

Adél forrón szerette fiatal férjét, de ennek higgadt magatartása s hivatalában elsajátított komolysága nem talált utat az ő nyugtalan, csapongó kedélyéhez s gyakran annak egyszerű, keresetlen beszédeit unva isgatottan menekült félleves kis gyermekének bölcsője mellé s egyetlen gyermekét boritá csóksápporral, mig hullamzó kedélye lecsillapult. Akkor ismét jó volt minden. A szép,

ifju, gyöngéd anya volt, ki órákat képes gyermekének bölcsője mellett tölteni s a mellett mégis vig játszik, ki szerettét is: a legújabb keringő dudolásával altatja el, mert a piciny megteszi azt, hogy addig le sem hunyja szemét míg az ismeretes dalt nem hallja. Ez az ő valcerja, mondja a fiatal nő s a kis szarnoknak forró csókot lopva álmodozó szemekre mosolyogva hagyja el a gyermekszobát.

Ma elemében van; dacosa, mert férje, hivatalos elfoglaltsága miatt ezt a bálát elnevezte, úgy is lesz nemsokára másik, amikor ő is ráér. — De a szép asszonyt ez csak felingerlő s azért is ott akart lenni a fényes sima parketten hódítani, tetszeni akart, férje úgy sem fogja még csak megnézni sem, s a játék és a társalgó termet el nem hagyja.

Az első négyes Béláé volt, a kedves házi baráté, ki örökös bohóságával le tudta kötni a szép asszony figyelmét. Láthatólag örült a találkozásnak s pihegő kebelével, mosolygó szemekkel leste ajkairól a szavakat, melyek ma mint mindig az ő szépségéről, mulatságról, élvezetről szóltak. — A négyes végével Béla támasszkodott a puha, piros bársonyszékhez, melybe szenvedélyesen vetette magát a szép asszony, Béla mulattatta, foglalta el egész lényét, ő bódította el esztét, szívét.

Felhangzott a souper csárdás. — Ilyenkor neki ereszedik a jókedv, a zene üteme sebb, az ajak pezsedesebb a szem villámlóbb s a mosoly bistatóbb. Adél önfeledten hajta szép fejét az ifju vállára, ki lázasan szerelmes szavakat suttogott a szép asszony fülébe, s szerelmesen szorította kebléhez. Adél hallgatta, forró vére ostromolta halántékait, kék erei lázasan lüktettek, feje szédült, az ingerlő mámor elkábította, már nem táncolt, egy pálmával nézett mereven maga elé. Lázás szemei elől eltűntek csillár, virág, díszítések, a lágyan szongó zene hullámainál álmodott ébren s hallgatta álmodozva az ifju szavait: „Adél szerelmem, válasszj lehetek e méltó hozzád!” s készt forró kezében tartva gyöngéden vonta őt magához, hogy táncolók közét vegyüljenek. Adél öntudatlanul ment. Fialat korának, meleg vérének szenvedélye lenyűgözté ép elméjét, nem birt a varásból — mit ez ifju szerelme erőszakolt róla — szabadulni, nem volt képes megvonnai a határt szenvedélye és kötelessége között s alélt fejecskéjét az ifju keblén nyugtatva halkán suttogtak valamit ajkai. Talán az „igen” volt, mely boldoggá teszi az ifjut s elkárhoztatja a nőt, az anyát? . . . Béla szerelmissal hajolt le hozzá, hogy minden eszát felfogja, de egyszerre megasólt a keringő. Adél összereszt, fejét felemelte, szeméit körülhordozá. Az „ő valcerját hústák” „Az ő kicsinyét” . . . felezmélt, nyugodt tiszta hangon köszönte meg a táncot s menekült. Férjét lázas sietséggel vonta magával a bérkocsiba, repülni szeretett volna a bölcső mellé, melynek dala adta vissza őt férjének, gyermekének, önmagának. Egypár könnyecpp, az előbb még hullámsó szív tiszta gyémántja volt, mely jelenté, hogy meghalt a szenvedélyes szép s az anya csókolja egyetlen gyermekét.

Sz.

Napirend 1896. augusztus 1-én.

Naptár: szombat, aug. 1. — Róm. kath.: Vasasi szent Péter. — Prot.: Péter. — Görög-kel.: (Julius 20.) Illés — Zeidó: S. Eker. — Nap két 4 óra 23 perckor; nyugszik 7 óra 16 perckor. — Hold két este 9 óra 56 perckor; nyugszik déli-ben. Hold utolsó negyede 7 óra 35 perckor délután.

Időjárás: hőmérősklet 23 Celsius fok meleg, légnyomás 762. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhős, meleg; zivatarok, helyenkint csapadék várható.

— (Perceel Desső) belügyminiszter, ki a nyarat Bonyhádon tölti, most Balaton-Füredre utazott a herceg-prímás látogatására. A belügyminiszter a fővárosba csak augusztus 21 én tér vissza és szeptember közepén beszámolót tart Bonyhádon választói előtt.

— (Kinevezés.) A pénzügyminiszter Mixkorsky Frigyes somogyi adótitstet a pozsonyi pénzügyigazgatóságához állami végrehajtóvá nevezte ki.

— (A szegzárd-báttaszéki helyi-érdekű vasut részvénytársaság) Leopold Lajos vasuti engedélyes elnöklete alatt megalakult Budapesten. Igazgatósági elnök lett Döry Pál, Tolna vármegye alispánja; igazgatósági tagok: Steinecker Ferenc uradalmi felügyelő, Mittweg Henrik urad. főtiszt, dr. Leopold Kornél ügyvéd és Leopold Lajos nagybérlő. A felügyelő bizottságba beválasztottak: Harsányi István, dr. Boszkovitz Mór és Erdős Gábor. A vasut munkálatai már javában folynak, úgy hogy ősszel a vasut átadható lesz a forgalomnak. Ez a vonal a magyar államvasutak Szegzárd és Báttaszék állomását köti össze s a bajai hid közeli kiépülése után jelentőségű vonallá válik.

— (Vásár.) A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Szill községben (Somogy megye) az augusztus 10 ére eső országos vásár ez évben kivételesen augusztus 6-án, a jövő csütörtökön tartassék meg.

— (Névmagyarosítás.) Rosenfeld Isidor, szentgáli illetőségű pécsi lakos és kiskoru Rosenfeld Manó szentgáli illetőségű és ugyanottani lakos vezetőknévkét belügyminiszteri engedéllyel Rácra magyarosították.

— (Öngyilkos szerelmesek.) Két szerelmes öngyilkosságáról értesítik lapunkat. A megrendítő tragédia okai mélyen az ember végzetébe nyúlnak és szinte fatalistává teszik az embert ha gondolkodik a szomorú eseten. Egy szép, fiatal és gazdag leánynak az a végzete, hogy szive egész szerelmével beleszeressen egy alacsony származású, parasztleányba, a ki műveletlen, a ki cseléd és sem lélekben, sem anyagilag nem illik szerelmeséhez. De a végzet így hozza magával és nem enged, megköveteli, kizsárolja, akár két élet árán is, tli a diadalát. A szerelmes leány vonzalmát, persze, hogy észreveszi a legény. És bár a leány apjának cselédje, mégis felébred benne valami, a mi követeli a szív, a szerelem jogát; és szinte tudja, hogy annak a leánynak szerelméhez egyedül neki van jussa. Ez az alapja szerelmük megnyilatkozásának; ez fűzi közöttük titkon lopva a viszonyt, melynek kötelékei oly erősek lesznek később, hogy semmi hatalom, sem bírja szétszakítani és a két szerelmes inkább együtt megy a halálba, semhogy lemondjon végzetes szerelméről.

Lang Adolf gazdag bérlő a baranyavári járásban fekvő Ivándárdán. Van neki egy szép, fiatal leánya, Flóra, a ki most tizenkilencéves és bizonyára ábrándos természetű. A bérlő cselédsége között történetesen a kocsis fiatal, szépszáj legény s a végzet egyszerre összehozza vele a leányt. Lang Flóra megszereti a kocsist, a ki Beim János névre hallgat és Lipovica er-

dős vidékeiről való. Titkos viszonyt azőnek és szívük egymáshoz fűződik úgy, hogy mikor nyilvánosságra jön szerelmük, akkor már késő minden: nem tudják őket egymástól elválasztani és — megszöknek.

Egy uri kisasszony egy kocsislegény-nyel: egészen regénybe illő módon indul az egész. S mert azt is tudják róluk, hogy pénzt vittek magukkal: már előre gondolja mindenki a regényes és mégis prózai véget, hogy elfogyván a pénzü, eloszlik a szerelmi mámoruk is és a leány bűnbánólag visszatér szüleihez, a legény pedig megy tovább az ő hétköznapi életutjára.

Azonban tragikus vége, gyászos fordulata lesz az eseménynek. A szerelmesek e héten kedden éjjel tűntek el Ivándárdáról s a szökés után nyomban megindították köröztesüket, azonban nem találták őket fel sehol.

A lipovicai erdőszeg egyik csőze már szerdán délután, erdőkerülés közben, arra a gondolatra jött, hogy a megszökött szerelmesek nem lettek-e öngyilkosokká, még pedig ott az erdőben, melynek rengetegei között nevelkedett fel a legény. Lehet, hogy e gondolat okozta, de mintha hullaszagot érzett volna az erdőben.

Tegnap reggel aztán oly erős volt a hullaszag, hogy semmi kétség se lehetett többé az iránt, hogy az erdőben valahol holttest van. Feljárta az egész erdőt és az egyik sűrűben megrendítő látvány tárult szeméi elé.

Két egymással szemben álló fán két holttest csüggött felakasztva. Férfié volt az egyik; lányé a másik és jobb kezük egymásba kulcsolva, még a halálban is egymás kezét szorították.

Az erdőcsőz azonnal jelentést tett a besedei körjegyzőségnek, onnan pedig ment a staféta a szolgabírószákhoz és a két holttestet a hatóság kösbejöttével levették a két fáról s agnoskálták is az egyikben Lang Flórá, a másikban Beim Jánost, a megszökött szerelmeseket, a kik a halálban kereszték szerelmük megpecsételését. A két holttest már erős felosszának volt indulva; s a legnagyobb valószínűség szerint már szökésük után rögtön Lipovicára s onnan az erdőbe mentek s ott közös megállapodással váltak meg az élettől. A két holttestet Ivándárdára vitték; a hol a részvét az öngyilkos szerelmesek és a leánynak mélyen sujtott családja iránt általános. Ma temették el őket, a kik nem egyesülhettek az életben s most egyesültek a halálban.

— (Gyümölcsoltovajok bandája.)

Radócsai Imrének alsó-makáruti szőlőjéből mostanában naponkint tűnt el a gyümölcsfákról egy csomó érett és éretlen gyümölcs, barack, körte és alma. A tulajdonos végre ma hajnalban lesbe állott és rajta is csipett három tizenkét-tizennégy éves gyereket a lopáson. A fiatal tolvajok felmásztak a fákra, megrakták minden zsebüket, sőt ingüket körtével, almával, barackkal s aztán zsákmányukkal éppen el akartak osonni, mikor a tulajdonos észrevette őket. A három tolvaj futásnak eredt, s a tulajdonos utánuk. Egy elmenekült, de kettőt sikerült elfognia s ezeket aztán bekísérte egy rendőr segítségé-

vel a városházára. A két gyümölcsoltvaj neve Lesi József és Egedi Kálmán; a harmadikat, a ki elmenekült az üldöző tulajdonos elől. Egedi Istvánnak hívják. A fiatal bűnösökkel lerakatta a lopott gyümölcsöt Selényi rendőrbiztos s ezek mindent beismertek kihallgatásukkor. Elmondták, hogy egész tolvajszövetkezetben járták be a szőlőket, mindenütt megdézsmálva a gyümölcsfák termését, míg végre most az egyszer rajtavesztettek. A rendőrség folytatja a vizsgálatot a tolvajcsemeték ellen.

— **(A kocsmáros bűne.)** A falusi, országúti kocsmák tulajdonosait igen sokszor belekeverték már a tolvajvendégek az orgazdaság bűnébe. Egy-egy szerencsésen végrehajtott lopás, betörés vagy rablás után rendszerint egy-egy kocsmában pihennek meg ezek a jómadarak s legtöbbszörre lopott portékával, lopott pénzzel fizetnek. Aztán meg értékes dolgokat olcsó árért kínálnak a kocsmárosnak, a ki meg is veszi azokat s büntársukká, orgazdájukká lesz. Így járt Nagy János kisasszonyfai születésű nagyharsányi kocsmáros is, a kit orgazdaság miatt vizsgálat alá is fogtak. Nagy azonban — úgy látszik — nem igen bizott ártatlanságában, mert a napokban csak eltűnt minden bejelentés nélkül a faluból. A siklósi járásbírósa ma kiadta ellene a körözést s ha az eltűnt kocsmárost valahol megtalálják, beszállítják a pécsi kir. ügyészség fogházába, a honnan majd csak ártatlansága beigazolása után szabadul ki.

— **(Honvédtiszt díjlövését.)** A pécsi 19-ik honvédgyalogezred tisztikarának holnap (szombaton) este 6 órakor díjlövészetit versenyt tart a honvédségi lövöldében. E verseny céljaira az ezred pénztárából 100 frtot utalványoztak, melyből a rendezés költségeit és a jutalomdíjakat fedezik. A díjlövészet rendezőségének elnöke Krantál Károly őrnagy, tagjai Földessy Dezso és Braun Antal századosok s Schön Zsigmond főhadnagy.

— **(Vendéglősök figyelmébe.)** A vendéglősök országos kongresszusa tudva levőleg f. évi szeptember 15—20, napjain Budapesten tartatik, hol a pécs-baranyai vendéglősök ipartársulatát Dollinger András elnök, Bóza József alelnök és Dr. Flóris Endre ügyész képviselik. Tekintve, hogy a budapesti ipartársulat szívesen intézkedik az iránt, hogy a nem hivatalosan kiküldöttek is részt vehessenek a kongresszuson s ezzel egyidejűleg az országos kiállítást is megtekinthessék, sőt ezeknek kedvezményes ellátása iránt is intézkedés fog tétetni: ugyanezért tisztelettel kéretnek a vendéglős urak, kik a kongresszus alkalmával Budapestre menni szándékoznak, hogy ebbeli elhatározásukat Dr. Flóris Endre ügyész úrral mielőbb közölni sziveskedjenek oly célból, hogy javukra e kedvezményidejében megszereshető legyen.

— **(Kölcsönkért senészek.)** A honvédszenekarok felállítása alkalmával kiadott határozványok értelmében, a honvédelmi

miniszternek akkor az volt a szándéka, hogy az újjonnan felállítandó senekarok állományát kizárólag a honvédség tényleges tartalék és szabadságolt állományából és oly egyénekből állítsa fel és egészítse ki, kik már hadkötelezettségüknek eleget tettek. Ugy látszik azonban, hogy a kiegészítésnek e módja nem felelt meg a kívánalmaknak, mert a honvédelmi miniszter arra kérte a közös hadügyminisztert, hogy neki a honvédszenekarok felállításához és kiegészítéséhez segítségét nyújtsa. A közös hadügyminiszter 2961-ik számú rendeletével megengedte, hogy a közös hadsereg ama legénysége, mely sorhadkötelezettségének már eleget tett, ha a honvédszenekarokba való felvételt kérvényezi, oda beosztható. A honvédszenekarokhoz ilyenformán beosztott legénység megmarad a közös hadsereg állományában, csak ugyasólván kölcsönben kerül a honvédséghez. A hadügyminiszter elrendelte, hogy a kölcsön adott legénység mozgósítás esetén is megmarad új beosztásában. A legénység előléptetése ama honvédparancsnokság jogkörébe tartozik, melynek senekarához az illető beosztását nyerte. Ugyane parancsnokságnak van a senészek felett a büntető joga. A kölcsönvett katonák anyakönyvi lapjának egy másolata ama honvédcsapatnál van elhelyezve, hol a senészek beosztva vannak. A változásokat, melyek a senészt érintik, (előléptetés, nőstülés, büntetés stb.) az illető honvédcsapat a közös hadsereg ama csapattestének tudtára adni tar-

Tudod, hogy közel vagyok a halálhoz, a te könyörtelen vasad jól talált.

— Ó, nem Cecilia; te nem fogsz meghalni! Neked élned kell . . .

— Miért? — mondá egy édes szomorú mosollyal, szegezve reám fénytelen tekintetét. — Hallgass meg! Van valami mondani valóm! Isten erőt fog adni, hogy beszélhesek . . . Mikor megismertelek hitem már az egyedüli igaz, mindenható Istennek volt lekötve. Orbán, a jó püspök, megnyitotta szemeit az isteni mester vallásának. Orbán beleegyezett Valeriánnal való házasságomba, mert ez is keresztény volt, mint én, és megtudván fogadalmamat, megesküdt, hogy tisztelettel fogja tartani.

Ugy tetszett, mikor e szavakat hallottam, hogy nyomasztó álomból ébredtek fel. A sötétség eloszlott elhomályosodott agyamból, de az igazság még elszomorítóbb volt, mert Cecilia halálához közeledett.

Folytatá.

Valerián csak testvér volt rám nézve. És én boldog voltam vele, mert a menyegző szüleimnek is tetszett, a kiknek nem volt tudomásuk, sem az én, sem az ő hitéről s szabadon ajánlhattuk föl lelkeinket a legszentebb ügynek . . .

Ó, Cecilia ó, isteni nő! És én őt . . .

— Ne sajnáld Calixtus; tévedtél, de a bánat minden bünt eltörül. Mindez a legjobban van, Isten egy és mindenható; imádjuk őt . . .

Ezzel némán imádkozni kezdett. És én újra leterdeltem s ez volt az első eset, hogy az ismeretlen

Ó nép, szivem szorul, ha műveidet látom, keserű áhitat fog el, ha nyomorodat szemlélem . . .

De hová tévedek? Bocsásanak meg, uraim, öreg vagyok a gyöngye fejem aszerte kóborol. Hol is hagytam el? Ó, emlékszem már. A katonák félték tőlem, lehajtották fejüket s nem mertek rám tekinteni. Hanem én rájuk néztem; felemelt homlokkal, karomat mellemen összefonva álltam előttük.

Végre egyik közülük előrelépett s alázatos taglejtéssel, háborva szólt hozzám:

— Te vagy a mi centurionk. Parancsolj katonáidnak és szolgálidnak.

— Igen, igen! — kiáltanak a többiek egyszerre. — Erős vagy! Nagylelkű vagy!

Megsavarodva hullottak előttem térdre, a legközelebb állók térdeimet karolták át, vagy kezeiket nyujtották felém. Sok fáradságomba került, míg öleléseikből kibontakoztam.

— Elég! elég! Menjete; vezessétek el a foglyokat. Magatok viselete meg fogja mutatni, hogy érdemelték e bocsánatot. És te — mondám annak, ki legelőször kezdett beszélni — segíts ezt a nőt fölemelni. Hogy hívnak?

— Manesnek hívnak.

— Manes, — mondám, — ha te ezeket a szavakat egy órával előbb mondtad volna, életben tarthatad volna a földnek legszebb teremtményét.

A katona meghatott kifejezéssel csüggeszté le fejét s mellém állt, hogy áhitatos foglalkozásomban segítsen. A többiek ezalatt a sötét izezetek alatt a nyílás felé vitték a halottakat.

tozik, hol a kölcsönvett zenészt létszámon vezetik. A nőtülési engedélyt eme zenészek részére a honvédparancsnokság adja meg, ugyasintén a honvédkincstár gondoskodik a zenészek özvegyei és árvái eltartásáról is. A rokkant zenészek nyugdíja is a honvéd költségvetést terheli. A csapatkiegészítésnek ez új formája, az adósságcsinálással egybekötött rendszere mindenestre érdekes, most csak az a kérdés, hogy mily kamatokat fog a honvédelmi miniszter a közös hadügyi kormányynak a kölcsönkért zenészekért fizetni.

— **(Országos Turista Kongresszus.)** A hazai turista-egyesületek közös céljaik érdekében való hathatósabb és eredménydusabb munkálkodhatás végett egyöntetű eljárást óhajtván követni, ennek mikénti megvalósítását megvitatandó f. évi augusztus hó 19-én Budapesten Országos Turista Kongresszust tartanak. A testet-lelket edző turistaságnak közgazdasági fontosságát is elismerve és méltatva, ezen Országos Turista Kongresszus védnökségét Dániel Ernő, val. belső titkos tanácsos, kereskedelemügyi és dr. Darányi Ignác, val. belső titkos tanácsos, földmívelésügyi m. kir. miniszter urak voltak kegyesek elvállalni. Az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület, mint a kongresszust előkészítő egyesület részéről összehívott előértekezlet által a kongresszus előkészítésére gróf Bethlen Bálint és dr. Téry Ödön elnökleite alatt végrehajtó bizottság küldetett ki, a melynek tisztikara a következőleg alakult meg: Al elnök: dr. Staub Móric és dr. Hoitsi Pál Titkárok: Radnóti Dezső és dr. Marinovich

Imre. Jegyzők: dr. Posewits Tivadar és dr. Erdélyi Károly. Pénztáros: Moussong Géza. Ellenőr: Boraséky Soma. Bizottsági tagok: Déry József, dr. Hankó Vilmos, dr., Hermann Antal, dr. Jancsó Benedek, dr. Papp Samu, Petrik Lajos és dr. Thiring Gusztáv.

— **(Eltűnt munkás.)** Tarnócki György kőtörő munkás Szegzárdról eltűnt. Nem igen keresték volna, mert nincs hozzátartozója senki; de a szegzárdi törvényszéknek szüksége volna a vallomására s e miatt kerestetvén, tűnt ki, hogy ismeretlen helyre távozott. Ma a szegzárdi törvényszék átírt a pécsi rendőrkapitánysághoz, hogy az eltűnt kőtörő munkást nyomozza ki, hogy nem itt Pécsen tartózkodik-e, s ha feltalálják, szállítsák haza Szegzárdra, hogy kihallgatható legyen egy bűntényben, melyben az ő vallomására nagy súlyt fektetnek.

— **(Megugrott a büntetés elől.)** Preiszberger Ferenc sárbogárdi illetőségű cipészlegény, egy éjjeli multság után összetűködésbe jött a rendőrséggel s e miatt 1 napi elzárásra vagy 5 frt pénzbüntetésre ítéltetett. Most, hogy a pénzbüntetést le kellene fizetnie, hogy ha nem akarja, az egy napot letlenni: nem találják sehol. Megugrott a büntetés elől, nem akarván arany szabadságát sem feláldozni, sem a pénzbüntetést megfizetni. A rendőrség keresi a szökevény lábtyűművészt.

— **(A sertésvész megállapítása.)** A földmívelésügyi miniszter tekintettel arra, hogy az állami állatorvosok működési köre

egész törvényhatóságnak területére terjed és hogy e miatt a sertésvész fellépése sokszor csak igen későn állapítható meg, az országos állatorvosi egyesület véleményének meghallgatása után akként, hogy a jövőre a sertésvész kórisiméjét a törvényhatósági állatorvosok határozzák meg. A sertésvész megállapítására néve a még 1895. november 3-án kiadott miniszteri rendelet ezután is változatlanul marad.

— **(Tolvaj asszony.)** Madár Katalin bölcskei születésű napszámos asszony meglapta az urnóját, kinek — pécsi szójárás szerint — „udvarolt.“ A lopás után felpakolt s odább állt a városból, hogy kézre ne kerülhessen egyhamar. Kedvezett is neki a szerencse, mert úgy el tudott szökni a városból, hogy sehol sem tudták mindezeideig megtalálni. Természetesen, most országosan körözik, hogy ha valahol elfogják, átadják a királyi ügyészségnek, hogy elvegye büne miatt a büntetést.

— **(A Dunába ugrott.)** Mihalkó Erzsébet Paba Lajosné, huszonkétéves fiatal asszony a tolnamegyei Paks községből, lakásáról pár nappal ezelőtt eltűnt. Mivel a fiatal asszony mostanában mindig az öngyilkosság eszméjével foglalkozott s többször említette, hogy meg szeretne halni: azt hiszik, hogy a Dunába ugrott. Épen ezért elrendelték az öngyilkos fiatal asszony köröztetését s ha valahol hulláját kifogják, kellő agnoszkálás végett személyleírását is megküldték a rendőrségnek.

Rátekintettem a szegény halottra. Felháborodtam önmagam ellen és erőm elhagyni kezdett. Szegény Cecilia! A földön elterülve, úgy látszott, mintha szermémesen aludt volna, oly rendes helyzetben voltak tagjai. Arca halovány volt, a seb széles csikkal színezébe ruháját. Sietve tettem kezemet szívére. Halhatatlan istenek! még nem éreztem a halál hidegét, a szíve még vert.

Manes azt gondolván, hogy kedves dolgot cselekszik, fejét szeliden felemelni s haját eligazítani próbálta.

— Nem, nem! — kiáltottam. — Menj lábához, fejét én emelem fel. Ide egyik kezemet, csendesesen kövesse, meg ne rázd nagyon. Így jól van. Te pedig hóhér, ki itt bámulsz, fogd e fáklyát s menj előre.

A katona, kihez e szavakat intéztem, bár egészen gyönge és véres volt, (az első volt, kit vágásom talált) gyorsan engedelmeskedett. Kimért lépésekkel mentünk előre, fel a harminc lépcsőn, melyen lejtöttünk. A szép test, melyet karjaimban tartottam, meleg volt s úgy tetszett, hogy gyönge lehelete arcomat érinti.

Sem Manesnek, sem a többieknek nem szóltam e fölfedezésről, mely engem a remény és félelem közt ringatott. Az inkább holt, mint élő Ceciliát az özvegynek ágyára tettem a sarokban és a foglyokat a mamer-tini börtönökbe parancsoltam vitetni.

Manes egyenesen állt az ajtónál parancsaimra várakozva; én pedig Trebariusra és Almacusra gondolva, gyorsan elhatároztam magamat.

— Az éjnek fele már elhaladt, — mondám Manesnek. Holnap Almacushoz méssz, megmondod neki,

hogy én küldelek s pár pillanat múlva én is megyek. Megmondod, hogy a vállalatot lelkiismeretesen hajtottuk végre, hogy Trebaciust megöltem, mert makacsul megtagadta az engedelmességet. Ez nagyon zokon fog neki esni, de mindjárt utána teszed, hogy Valerián is meghalt kezeim által. Hiszem, hogy ez az ujság meg fogja őt vigasztalni egy hitvány szolgájának elvesztése miatt. Menj hát holnapig szabad vagy.

Manes nem mozdult.

— Mit akarsz még? beszélj!

— Azt akarom a fehér talárosról mondani, hogy ő is foglyaink között van. Tudod-e, centurio, hogy ki ő? A keresztények vigyázatlanul kiszalasztották nevét szájukon. Orbán a püspök . . .

— Mi közöm hozzá? Ezt is felemlited a prefektusnak. Menj!

Menes eltávozott, én pedig a rendeletek kiadása után a halotthoz fordultam és egy vízzel telt edényre akadván, a seb kimosásához fogtam. A vértüledéket, mely ruhájára volt ragadva, gondosan letisztítottam.

A hideg érzetére visszanyerte eszméletét; felsőhajtott s szempillái mozogni kezdtek. Remegve térdeltem le s aggodalmas várakozással lestem, hogy felismer-e. Alig tért magához Cecilia, alig pillantott fel, megismert s fejét kissé felemelve, fátyolozott hangon susogta nevemet.

— Calixtus! . . .

— Ó, Cecilia, hát élsz!? — kiáltám térdelő helyzetemből fölemelkedve, hogy arcába tekintsek.

— Igen, még élek, hogy neked hálát adjak.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. évi augusztus hó 3-án.

3532. Horváth György ellen sikasztás miatt.
4531. Losonci József ellen közhatóság elleni erőszak és súlyos testi sértés miatt.
4563. Varasdi István ellen szándékos emberölés büntetének kísérlete miatt.

1896. évi augusztus hó 5-én.

4828. Mallog János ellen lopás miatt.
4880. Izsák Józsefné ellen négyrendbeli gyújtogatás miatt.

TÁVIRATOK.

— **Szocialista kongresszus Londonban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A londoni szocialista kongresszus tegnapi ülésében elfogadta a határozati javaslatokat, melyek az általános szavazati jogra vonatkoznak; továbbá a kongresszus a nők emancipációját a munkások emancipációjától elválaszthatatlannak jelenti ki. A kongresszus ezután felhívást bocsátott ki az összes országok munkás-

osztályaihoz, hogy szervezkedjenek a kapitalizmus megsemmisítésére és a nemzetközi demokrácia fölépítésére. Végül a kongresszus kijelentette, hogy a gyarmati politikát a terjeszkedés politikájának tekinti, mely a kapitalisztikus kizsákmányolásnak nyit teret.

— **Az egri érsek jubilál.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Samassa József érsek püspökségének huszonötödik évfordulóját a város polgársága nagy fényvel ülte meg és a jubiláló érseket lelkes óvációkban akarták részesíteni. Az óváció elől azonban a jubiláns elmentekült. Hajnali öt órakor misét hallgatván házi kápolnájában, előállította kocsiját és Szmracsányi kanonok és rokona, Rónay Kamill bíró kíséretében szikszói gazdaságának megtekintésére utazott. Dacára azonban, hogy e miatt az egyházi és világi küldöttségek tisztelgése elmaradt, mégis találtak rá módot, hogy az érsek iránti szeretetüknek kifejezést adjanak: a délelőtti hálaadó istentiszteleten az egész polgárság résztvett; este pedig a várost fényesen kivilágították. Az érsek szikszói villájában legmeghittebb emberei részére

ebédet adott s ezen az ebéden olvasta fel Párvy Sándor kanonok, az érseki iroda tudós igazgatója, a temérdek üdvözlő sürgönyt, mely a jubiláló főpaphoz érkezett.

— **Ujabb összeesküvés a spanyol gyarmatokon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Havannából jelentik, hogy Pitas sziget főhelyén összeesküvést fedeztek fel és fegyvereket, löszereket foglaltak le. A forradalmároknak sikerült a katonai parancsnokot kezeik közé keríteni, a rendőrség azonban a parancsnokot kiszabadította, az összeesküvést megghusította és igen sok embert letartóztatott.

— **Kolera.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap és tegnapelőtt Egyiptomban 176 ujabb kolera megbetegedés történt és a régebbiekekkel együtt 193-an haltak meg ezen a két napon, a kikből Kairóra 5, Alexandriára 7 halálos eset esik.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Rothschild-tapasz

legjobban bevált kőszvény, rheumatismus és mindennemű csuzos daganatok ellen. Egy tekercs Rothschild-tapasz, 90 krért (levélbéllyegeken vagy postautalványon) bérmentve küldetik. Valódi minőségben csak a „Római császár” gyógyszerárban

BAYER HUGONAL

Bécs, Wollzeile 13. sz.

kapható. Ugyanott minden külföldi speciálisítások nagy raktára.

Felhívás.

A történt borzasztó katasztrófa szomorú alkalmat nyújt, hogy Pécs város s Bányamegye t. közönségének figyelmét a

TESTI BALESET, élet, tűz és üvegtörés biztosítás

kötésére felhívjuk.

Legelőnyösebb díjak és feltételek mellett elfogad ily biztosításokat

Fürst Gyula

az „Adria biztosító társulat”, a „Nemzetközi baleset biztosító társulat”, az „Első Bécsi tükröveg biztosító társulat” főigazgatója, Pécs, Városházépület.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, dísz- és ebédlő szobák mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobozokban, írotollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehéreneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.